

GANGRENA (3) *sb f*

Oba a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak Cn),

sg N gangrena (2). ◇ G gangreny (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

Zgorzel, zgorzelina; tu prawdopodobnie o wrzodach pochodzenia wenerycznego; cancer Vulg; gangraena Cn [gangrena – martwe mięso Murm 78; gangrena, d[icitu]r caro emortua ex ulcere vel ex inflammatione ac rubore – martwe mięso gnile BartBydg; gangrena, caro emortua – zgniłe, odrętwiałe albo zmartwiałe mięso, niektórzy zową rak chorobę Mącz 142c; gangrena – kancer choroba Calep] (3) : A o Hymeneufzu y Filećie/ nie lada o iakich Heretykach y odszczepiećcach y wykręćcach mówiąc/ y ich iadowicie zaráźliwą/ iako ielt gángrená/ náukę wípomináiąc: przedsię im nie każe złorzeczyć CzechEp 30; WujNT 737 marg; Tám [...] Naydziełz dwonogie y nie płoche łanie Myśliwy Pánie. Co ie porządny Senat wypędził w lás Z trzody wftydliwych/ y chodzą fámopás. A przetoż Flišie mijay to Syreny Strzeż fię Gángreny. KlonFlis Gv.

Synonim: kancer.

MM